

WSTĘP

W dniach 19–20 kwietnia 2007 r. w gmachu Biblioteki Jagiellońskiej odbyła się konferencja naukowa poświęcona problematyce bałkańskiej. Region ten znajduje się w chwili obecnej w specyficznej sytuacji – minęło już ponad 10 lat od zakończenia wojny domowej, 8 lat od bombardowań Belgradu, nastąpiła już zasadnicza odbudowa zniszczeń wojennych, wybrzeże adriatyckie masowo przyciąga turystów, Słowenia przystąpiła do Wspólnot Europejskich, bliska akcesji wydaje się być Chorwacja. Z drugiej strony sytuacja powojennych Bałkanów miejscami tylko pozornie jest stabilna, ciągle nie rozwiązano kwestii zbrodni wojennych, w górach Bośni ukrywają się serbscy zbrodniarze, których za bardzo nikt już nie szuka, ONZ nadal administruje Kosowem – ciągle potencjalną „beczką prochu” w regionie, gdzie szaleje bezrobocie, korupcja, zorganizowana przestępczość. Może wydawać się, że bałkański kocioł nieco się ochłodził, ale czy jest to zmiana trwała, okaże się zapewne za jakiś czas.

Propozycję zorganizowania tej konferencji wysunęli studenci Instytutu Europeistyki UJ, młode pokolenie, dla którego wojna na Bałkanach jest już tylko niedawną historią, ponieważ zasadniczo nie obserwowali barbarzyństwa w centrum Europy na własne oczy, z niedowierzaniem słuchając przekazywanych przez media wiadomości. Dzięki temu to pokolenie ma już szansę z pewnym dystansem przeanalizować historię rozpadu Jugosławii, może też z wiarą w sukces przypatrywać się działaniom integracyjnym mającym miejsce na Bałkanach.

Konferencja miała charakter interdyscyplinarny. Uczestniczyli w niej pracownicy naukowcy i studenci – głównie z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Na Konferencji wystąpili również ambasadorowie Albanii oraz Chorwacji. Poruszano zarówno kwestie polityczne, jak i prawne, ekonomiczne, społeczne, etnologiczne i religijne. Niniejsza publikacja jest zbiorem większości referatów wygłoszonych na konferencji.